

Да је случајни путник намерник тог 31. марта бануо у Васину улицу и на Студентски трг, вероватно би помислио да је налетео на опсадно стање или какву талачку кризу. Чак и за стандарде ових простора, деценијама „огрезлих“ у демонстрације и свакојака превирана, ситуација је била експлозивна. Упад припадника Управе криминалистичке полиције у Ректорат Универзитета изазвао је сукобе које већ скоро годину и по дана иницира режим, неспреман да прихвати одговорност за потпуну криминализацију друштва. Под изговором да испитује трагичну смрт студенткиње Филозофског факултета, јединица Марка Кричка направила је преметачину у Ректорату, а главни „заточеник“ је био ректор Владан Ђокић.

Свима је јасно да је циљ истраге било застрашивање. Циљ је било креирање слике: ректор као 'осумњичени', Универзитет 'на коленима'. Та слика је требало да све нас заплаши и понизи

„Није ми било дозвољено да изађем из канцеларије. Нису ми рекли колико ће претрес трајати и то је било заиста опсадно стање у Ректорату. Иако је намера била да се осетимо понижено, сви запослени у Ректорату показали су стрпљење и достојанствено и професионално држање. Свима је јасно да је циљ истраге било застрашивање, јер Ректорат нема никакву везу са трагедијом на Филозофском факултету. Циљ је било креирање слике: полиција у Ректорату, ректор као 'осумњичени', Универзитет 'на коленима'. Та слика је требало да све нас заплаши и понизи“, описује драматичне догађаје у интервјуу за Радар Владан Ђокић.

Ректор, међутим, сматра да је власт постигла сасвим супротан ефекат. „Стрепња за Универзитет и пренос уживо који је био у функцији таблоидне кампање, а не утврђивања истине, изазвали су још један талас незадовољства академске заједнице и грађана. Тек када је претрес завршен и кад су сачињени извештаји, дозвољено ми је да се обратим колегама и грађанима који су чекали исход овог својеврсног малтретирања. Призори које сам доживео у само једном дану – инвазија полиције уместо дипломатски разговор са белгијским амбасадором и Студентски трг преплављен надом – обавезује ме да иступим одлучно, доследно и одговорно“, поручује Ђокић.

Како тумачите чињеницу да полиција није била на Филозофском факултету, где се трагедија догодила, већ јој је мета била управа Универзитета?

Одговор је јасан свима: нажалост, нису дошли да истраже смрт једне студенткиње. Дошли су да казне ректора који је стао уз студенте и који не пристаје на понижења. И да се пошаље порука сваком професору у Србији: ево шта се дешава свакоме ко не пристаје на уцене, ко не попушта под притиском. Али та порука се вратила као бумеранг. Не само Универзитет, свет види и реагује солидарно са нама.

